

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 009568 19 Kž 7
Sarajevo, 08.11.2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Slavka Marića kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Dragana Čorlije, kao članova vijeća, uz učešće Mevlide Šeta kao zapisničara, u krivičnom predmetu osuđenog H. A., zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi stava 1. i člana 31. i Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a), u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi osuđenog H. A. izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009568 18 Kv 9 od 19.06.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.11.2019. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Žalba osuđenog H. A., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009568 18 Kv 9 od 19.06.2019. godine, se odbija kao neosnovana.

O B R A Z L O Ž E N J E

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009568 18 Kv 9 od 19.06.2019. godine, odbijen je kao neosnovan zahtjev osuđenog H. A. da se bez ponavljanja krivičnog postupka preinače u odluci o kazni pravosnažna presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009568 15 Kv 5 od 14.01.2016. godine, kojom je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i pravosnažna presuda Općinskog suda u Zenici broj 043-0-Kv-09-000093 od 19.01.2010. godine, kojom je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 9 (devet) mjeseci, te da mu se izrekne jedinstvena kazna zatvora.

Protiv tog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio osuđeni H. A., bez izričitog navođenja žalbenih osnova, ali iz njenog sadržaja proizlazi da je ista izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi je stavljen prijedlog da ovaj sud njegovu žalbu uvaži, ukine prvostepeno i donese rješenje kojim će osuđenom izreći jedinstvenu kaznu zatvora.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T03 0 KTŽ 00203368 19 7 od 10.09.2019. godine predložila da se žalba osuđenog H. A., iz razloga koji se navode u podnesku, odbije kao neosnovana.

Nakon što je u smislu člana 338. u vezi sa članom 321. ZKP FBiH, ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda osuđenog, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz razloga koji slijede:

Osporavajući pobijano rješenje osuđeni H. A. u žalbi navodi da je Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine dana 24.01.2019. godine donio rješenje kojim je ukinuo ranije doneseno prvostepeno rješenje Kantonalnog suda u Tuzli kojim je odbijen njegov zahtjev za nepravno ponavljanje krivičnog postupka radi izricanje jedinstvene kazne zatvora po pravosnažnim presudama Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009568 15 Kv 5 od 14.01.2016. godine i Općinskog suda u Zenici broj 043-0-Kv-09-000093 od 19.01.2010. godine, uz obrazloženje da „zakon, kao poseban uvjet ne traži da pravosnažno izrečene kazne zatvora u više presuda nisu izdržane“. Smatra da mu je i u ovom (ponovljenom) postupku zahtjev ponovo odbijen iz istih razloga i ističe da poznaje više osuđenika kojima su izrečene jedinstvene kazne zatvora bez obzira da li su kazne po obuhvaćenim presudama bile izdržane i kada, te naglašava da bi u slučaju neuvažavanja njegovog zahtjeva bio „mnogostruko oštećen“.

Navedeni žalbeni prigovori nisu osnovani.

Prema razlozima datim u obrazloženju pobijanog rješenja prvostepeni sud je odbio kao neosnovan zahtjev osuđenog Hajriza Alisana za nepravno ponavljanje postupka iz razloga što je utvrdio da je kaznu po presudi Općinskog suda u Zenici broj 043-0-Kv-09-000093 od 19.01.2010. godine u trajanju od 2 (dvije) godine i 9 (devet) mjeseci izdržao dana 15.07.2011. godine, a da je krivična djela za koja je osuđen presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009568 15 Kv 5 od 14.01.2016. godine počinio u mjesecu augustu 2011. godine, dakle nakon izdržane kazne zatvora po presudi Općinskog suda u Zenici broj 043-0-Kv-09-000093 od 19.01.2010. godine. S obzirom na navedeno, prvostepeni sud je zaključio da se u pogledu navedenih presuda ne radi o krivičnim djelima za koje se sudi istovremeno (član 54. stav 1. KZ FBiH), niti su krivična djela za koja je osuđen ranijom presudom učinjena prije nego je osuđeni započeo izdržavanje kazne po ranijoj osudi (član 56. stav 1. KZ FBiH), zbog čega nisu ispunjeni uvjeti iz člana 340a. stav 1. ZKP FBiH za nepravno ponavljanje krivičnog postupka. Iz navedenog proizilazi da je prvostepeni sud odbio zahtjev osuđenog za nepravno ponavljanje krivičnog postupka ne zato što je izdržao kaznu zatvora po ranijoj osudi, nego iz razloga što u presudama povodom kojih osuđenik traži nepravno ponavljanje postupka nisu mogle biti primijenjene odredbe o odmjeravanju jedinstvene kazne za djela u sticaju, odnosno nije se radilo o situaciji koju ima u vidu odredba iz člana 54., a niti onoj iz člana 56. KZ FBiH, koje u smislu člana 340a. stav 1. ZKP FBiH predstavljaju uvjet za nepravno ponavljanje krivičnog postupka. Takve razloge i ovaj sud u cijelosti prihvata kao ispravne, zbog čega su žalbeni prigovori osuđenog ocijenjeni neosnovanim.

Iz navedenih razloga, a na osnovu članu 337. stav 3. ZKP FBiH žalba osuđenog H. A. je odbijena kao neosnovana.

Zapisničar
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Marić,s.r.